

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.8.2019
COM(2019) 379 final

2019/0174 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om den holdning, der på Bonn-overenskomstens andet ministtermøde skal indtages på
Den Europæiske Unions vegne vedrørende Bonn-overenskomstens strategiske
handlingsplan (BASAP) 2019-2025 knyttet til ministererklæringen og vedrørende
ministererklæringen**

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne inden for overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (Bonn-overenskomsten) i forbindelse med den påtænkte vedtagelse af ministererklæringen og Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025 knyttet dertil.

2. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

2.1. Overenskomst om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer

Overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer ("Bonn-overenskomsten eller "overenskomsten") har til formål at bekæmpe forurening af Nordsøområdet med olie og andre farlige stoffer og beskytte kystområder mod katastrofer på havet og kronisk forurening fra skibe og offshoreanlæg. Overenskomsten trådte i kraft den 1. september 1989.

Den Europæiske Union (dengang "Det Europæiske Økonomiske Fællesskab") er kontraherende part i overenskomsten (som ændret)¹. Den Europæiske Unions Nordsøstater² er sammen med Norge også kontraherende parter i overenskomsten.

2.2. Bonn-overenskomsten

Overenskomsten har til formål at fremme aktivt samarbejde og gensidig bistand mellem kyststater og Den Europæiske Union om bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer for at beskytte havmiljøet og kyststaternes interesser. Overenskomsten fastlægger derfor, at de kontraherende parter skal udføre overvågning som en hjælp til at opdage og bekæmpe forurening og forebygge, at forskrifter om forureningsbekæmpelse overtrædes. I henhold til Bonn-overenskomsten er Nordsøen opdelt i forskellige zoner, hvor ansvaret for overvågning og vurdering af hændelser er tildelt de kontraherende parter. De kontraherende parter har pligt til at underrette enhver anden kontraherende part herom, hvis de får kendskab til tilstedeværelsen af olie eller andre farlige stoffer, som kan forventes at frembyde en alvorlig trussel mod en anden kontraherende parts kyststrækning eller dermed forbundne interesser. En kontraherende part kan have brug for bistand til at bekæmpe en forurening til havs eller på sine kyster, og i så fald skal de kontraherende parter, som er blevet anmodet om hjælp, gøre alt, hvad der står i deres magt, for at yde sådan bistand i det omfang, deres midler tillader det.

Depositarregeringen for Bonn-overenskomsten er Forbundsrepublikken Tysklands regering (Bonn-overenskomstens artikel 18, stk. 3).

¹ Rådets afgørelse 84/358/EØF af 28. juni 1984 om indgåelse af overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer (EFT L 188 af 16.7.1984, s. 7). Overenskomsten blev ændret i 1989, og ændringerne trådte i kraft den 1. april 1994. Det Europæiske Økonomiske Fællesskab godkendte disse ændringer ved Rådets afgørelse 93/540/EØF af 18. oktober 1993 (EFT L 263 af 22.10.1993, s. 51).

² Belgien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Irland, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (status for ratifikationer den 10.4.2019).

De kontraherende parter træffer afgørelser om overenskomsten i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Bonn-overenskomsten og den tilhørende forretningsorden. De bistås af et sekretariat og en række hjælpeorganer (såsom OTSOPA – arbejdsgruppe om operationelle, tekniske og videnskabelige spørgsmål vedrørende forureningsbekæmpelsesaktiviteter).

2.3. Den påtænkte retsakt – ministererklæringen og Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025

Overenskomsten fejrer sit 50-års-jubilæum i 2019. I den anledning agter de kontraherende parter at vedtage en fælles erklæring ("ministererklæringen") på Bonn-overenskomstens andet ministermøde, som skal afholdes i Bonn den 11. oktober 2019, i nærværelse af mellemstatslige organisationer og observatører fra naboregionerne med ansvar for bekæmpelse af forurening med olie og andre farlige stoffer i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande.

Trods det samlede fald i antallet af utilsigtede olieudslip i europæiske farvande forekommer der stadig af og til større utilsigtede olieudslip (dvs. større end 20 000 t). Selv om landbaserede udledninger er den største kilde til den olie, der ender i havet hvert år, er utilsigtede olieudslip fortsat en væsentlig forureningskilde og udgør 10-15 % af al olie, der hvert år udledes i havet på verdensplan. Ministererklæringen sigter derfor mod at fastsætte en fælles vision for det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande som et havområde uden utilsigtet, undgåelig og forsætlig forurening fra skibsfarten, offshoreproduktion af olie og gas og andre maritime aktiviteter.

De kontraherende parter i overenskomsten skal vise deres stærke engagement i at forfølge en sådan vision ved at bekræfte den fornyede indsats for at opfylde de aftalte målsætninger og opnå bedre forebyggelse, beredskab og reaktion på havforurening i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande. Derfor har de kontraherende parter til hensigt at vedtage Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025 – som skal vedlægges ministererklæringen – hvori der fastlægges ambitiøse strategiske mål, operationelle målsætninger og foranstaltninger til gennemførelsen heraf for perioden 2019-2025.

BASAP 2019-2025 har til formål at befordre gennemførelsen af Bonn-overenskomsten. Planen fastlægger visionen, de strategiske mål og de operationelle målsætninger samt specifikke målbare foranstaltninger og realistiske delmål for perioden 2019-2025 for at vejlede og målrette arbejdet hos de kontraherende parter. I BASAP anerkendes behovet for at opretholde veletablerede systemer og videreføre overenskomstens operationelle karakter. Samtidig udtrykkes mulighederne for at skærpe denne indsats og udvikle nye retninger.

Den første handlingsplan for Bonn-overenskomsten blev vedtaget på det første ministermøde i Dublin i 2010. Den er siden blevet fornyet og ajourført for perioderne 2013-2016 og 2016-2019 på møderne mellem overenskomstens kontraherende parter.

3. HOLDNING, DER SKAL INDtages PÅ UNIONENS VEGNE

Unionen sigter mod et højt miljøbeskyttelsesniveau, især gennem fremme af foranstaltninger på internationalt plan til afhjælpning af regionale miljøproblemer³. Unionen ønsker også at tilskynde til samarbejde for at effektivisere systemerne til forebyggelse og beskyttelse mod naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, navnlig gennem fremme af et konsistent internationalt civilbeskyttelsesarbejde⁴.

³ Artikel 191 i TEUF.

⁴ Artikel 196 i TEUF.

Bonn-overenskomstens kontraherende parter har i 50 år haft et vellykket samarbejde om at forebygge og bekæmpe havforurening i det udvidede Nordsøområde fra skibe og offshoreanlæg. Arbejdet i forbindelse med Bonn-overenskomsten omfatter videnskabelige, tekniske og operationelle aktiviteter. De kontraherende parter har opnået en høj grad af ekspertise i at håndtere trusler mod havmiljøet og er parate til at tage nye udfordringer op. BASAP 2019-2025 vil vejlede og målrette de igangværende og nye opgaver med ministererklæringens blåstempling.

Unionen er kontraherende part i Bonn-overenskomsten og interesseret i at styrke det regionale samarbejde om bekæmpelse af forurening i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande. Unionen bør derfor støtte vedtagelsen af ministererklæringen af 2019 og dermed godkendelsen af den strategiske handlingsplan 2019-2025 knyttet dertil i overensstemmelse med den gældende procedure i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal der træffes afgørelser om, *"hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen"*.

Begrebet *"retsakter, der har retsvirkninger"* omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også retsforskrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som *"vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"*⁵.

4.1.2. Anvendelse i den konkrete sag

Ministermødet er mødet mellem de kontraherende parter på ministerielt niveau. Det indkaldes ad hoc i anledning af 50-året for Bonn-overenskomsten og de påtænkte ændringer heraf.

Det andet ministermøde mellem de kontraherende parter finder sted den 11. oktober 2019. På dette møde skal der vedtages en ministererklæring for at bekræfte de kontraherende parters fornyede indsats for at opfylde de aftalte målsætninger og opnå bedre forebyggelse, beredskab og reaktion på havforurening i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande. Derfor har de kontraherende parter til hensigt at vedtage Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025 – som skal vedlægges ministererklæringen – hvori der fastlægges ambitiøse strategiske mål, operationelle målsætninger og foranstaltninger til gennemførelsen heraf for perioden 2019-2025.

BASAP 2019-2025 har retsvirkninger for de kontraherende parter. Planen vil vejlede og målrette de igangværende og nye opgaver med ministererklæringens blåstempling. Den skal befordre gennemførelsen af Bonn-overenskomsten ved at fastlægge visionen, de strategiske mål og de operationelle målsætninger for overenskomsten samt specifikke målbare foranstaltninger og realistiske delmål, der skal nås af de kontraherende parter i perioden 2019-2025, med det formål at vejlede og målrette arbejdet hos de kontraherende parter. I BASAP anerkendes behovet for at opretholde veletablerede systemer og videreføre overenskomstens operationelle karakter. Samtidig udtrykkes mulighederne for at skærpe denne indsats og udvikle nye retninger.

⁵ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

Den påtænkte retsakt hverken supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for overenskomsten.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller disse elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have ét materielt retsgrundlag, nemlig det, som det primære eller fremherskende formål eller element tilsiger.

Hvis den påtænkte retsakt samtidig forfølger flere formål eller har flere elementer, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de forskellige retsgrundlag svarende til de pågældende formål eller elementer.

4.2.2. Anvendelse i den konkrete sag

Forslaget til Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025 forfølger målsætninger og rummer elementer inden for miljøbeskyttelse og internationalt civilbeskyttelsessamarbejde. Disse elementer af den påtænkte retsakt er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, samtidig med at der vil blive arbejdet for at fremme yderligere konsistens i det internationale civilbeskyttelsesarbejde⁶.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor følgende bestemmelser: artikel 191 i TEUF og artikel 196 i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 191 i TEUF og artikel 196 i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da resultatet af afgørelserne på mødet mellem de kontraherende parter bliver en ændring af Bonn-overenskomsten, bør afgørelserne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

⁶ Navnlig idet de kontraherende parter i Bonn-overenskomsten kan benytte EU-civilbeskyttelsesmekanismen (jf. Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013, EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der på Bonn-overenskomstens andet ministermøde skal indtages på Den Europæiske Unions vegne vedrørende Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025 knyttet til ministererklæringen og vedrørende ministererklæringen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 196 og 191, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Overenskomsten om samarbejde ved bekæmpelse af forurening af Nordsøen med olie og andre farlige stoffer ("Bonn-overenskomsten eller "overenskomsten") blev indgået af Unionen (dengang "Det Europæiske Økonomiske Fællesskab") ved Rådets afgørelse 84/358/EØF af 28. juni 1984⁷. Overenskomsten trådte i kraft den 1. september 1989. Overenskomsten blev ændret i 1989, og ændringerne trådte i kraft den 1. april 1994. Unionen (dengang "Det Europæiske Økonomiske Fællesskab") godkendte disse ændringer ved Rådets afgørelse 93/540/EØF af 18. oktober 1993⁸.
- (2) Overenskomsten fejrer sit 50-års-jubilæum i 2019. I den anledning agter de kontraherende parter at vedtage en ministererklæring ("ministererklæringen") på Bonn-overenskomstens andet ministermøde, som skal afholdes i Bonn den 11. oktober 2019, i nærværelse af mellemstatslige organisationer og observatører fra naboregionerne med ansvar for bekæmpelse af forurening med olie og andre farlige stoffer i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande.
- (3) I anerkendelse af 50 års vellykket samarbejde inden for rammerne af Bonn-overenskomsten og de fælles fordele ved at forny det regionale samarbejde om forebyggelse, beredskab og reaktion på utilsigtet og ulovlig havforurening fra maritime aktiviteter i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande sigter ministererklæringen fra 2019 mod at fastsætte en fælles vision for det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande som et havområde uden utilsigtet, undgåelig og forsætlig forurening fra skibsfarten, offshoreproduktion af olie og gas og andre maritime aktiviteter.
- (4) De kontraherende parter i overenskomsten skal vise deres stærke engagement i at forfølge en sådan vision ved at bekræfte den fornyede indsats for at opfylde de aftalte målsætninger og opnå bedre forebyggelse, beredskab og reaktion på havforurening i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande. Derfor har de kontraherende parter til hensigt at vedtage Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan 2019-2025 – som skal vedlægges ministererklæringen – hvori der fastlægges ambitiøse

⁷ EFT L 188 af 16.7.1984, s. 7.

⁸ EFT L 263 af 22.10.1993, s. 51.

strategiske mål, operationelle målsætninger og foranstaltninger til gennemførelsen heraf for perioden 2019-2025.

- (5) Det er vigtigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på Bonn-overenskomstens andet ministermøde, idet den afgørelse, som skal vedtages på mødet, får retsvirkninger for Unionen.
- (6) Da Unionen er kontraherende part i Bonn-overenskomsten og interesseret i at styrke samarbejdet om bekæmpelse af forurening i det udvidede Nordsøområde med tilstødende farvande, bør ministererklæringen af 2019, som godkender den dertil knyttede strategiske handlingsplan 2019-2025, undertegnes og støttes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på ministermødet, er at støtte vedtagelsen af ministererklæringen og Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025 knyttet dertil.

Der kan foretages mindre ændringer i udkastet til Bonn-overenskomstens strategiske handlingsplan (BASAP) 2019-2025, uden at der sås tvivl om Unionens støtte.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formanden*